

1. Разред: „Покрштавање“

Пре али и после сеобе Словени су били многобожци (пагани). Међутим после сеобе и смештања на тло „нове домовине“, нашли су се у окрожењу развијених хришћанских држава као што су Византија и Франачка. Обе државе су због верских и политичких разлога вршиле притиске на Словене да се христијанизују. Иако до средине 11. века није постојала црквена подела, на источну тј. Православну и западну тј. Католичку, она се гледано кроз политичке и верске сукобе Византије и Франачке, постепено надзирала.

После смрти Карла Великог, словенска племена на простору данашње Словачке, Моравске, Чешке и Панонске низије ујединила су се у једну државу под именом Моравска кнежевина на чијем је челу био кнез Мојмор. Он је збачен захваљујући франачком цару Лудвигу Побожном и на његово место је постављен његов синовац Растислав. Међутим Растислав је заобишао немачко свештенство и од Византије затражио слање мисионара који би покрестили њега и његов народ. Цар Михаило 3. је послао учену браћу Константина (Ћирила) и Методија родом из Солуна. Они су пре поласка у Моравску кнежевину саставили словенско писмо (глагољицу) са 46 слова. Наредних година браћа су покрштавала становништво, вршила службу на словенском језику и описмењавали становништво. Али њихова делатност наишла је на отпор и подозрење немачког свештенства које их је све чешће оптуживало за јерес (одступање од учења хришћанске цркве). Да би оправдавали од оптужби, браћа су повремено одлазила код папе у Рим. После друге посете, Константин се замонашио у једном грчком манастиру у Риму и убрзо преминуо (869.), тако да се Методије сам вратио у Моравску кнежевину. До смрти (885.) и поред прогона и затвора, обављао је своју мисију у Моравској кнежевини. Међутим после Методијеве смрти, његови су протерани, а у Моравској је превладао утицај немачког свештенства. Почетком 10. Века, Моравску кнежевину разорили су Мађари који су на простору Панонске низије основали своју државу. 1000. Године они су примили хришћанство из Рима, а глагољица се као писмо није одржала ни у једној држави.

Епилог : Оне државе или народи који су примили хришћанство са Запада тј. Из Рима (и пре и после црквене поделе 1054. Године), прихватили су папу за верског поглавара, латинично писмо и верску службу на латинском језику, док они који су примили хришћанство са Истока тј. из Цариграда, имају право да оснују властиту архиепископију (чији се архиепископи не бирају у Цариграду), верску службу на народном језику, и користе ћирилично писмо. Ћирилица је настала захваљујући најпознатијим ученицима Ћирила и Методија, који су после Методијеве смрти протерани из Моравске кнежевине. Део њих је дошао у Охрид, где су подигли манастир који је касније постао седиште Охридске архиепископије. Међу њима најпознатији су били Климент и Наум. Захваљујући Клименту створена је јединствена словенска азбука ћирилица, названа у част учитеља Словена – Ћирила.

Што се тиче христијанизације српског народа после доласка на Балкан има података да је византијски цар Ираклије почетком 7. Века послао мисионаре да шире хришћанство међу Србима, сматра се да су Срби масовно покрштени тек крајем 9. Века захваљујући утицају ученика Ћирила и Методија, али се не зна како је и када спроведена црквена организација.

Питања за вежбу и проверу знања:

1. Делатност кнеза Часлава и период после његове смрти,
2. Све о Дукљи,
3. Делатност Ђирила и Методија,
4. Делатност Климента и Наума.

Рок за слање радова траје до 01.05. Ученици који нису послали претходни рад обавезни су да то ураде до 24.04. У противном (ако немају оправдан разлог), нема потребе да шаљу него нека се сконцентришу на трећи задатак.